

௨

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி,
திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி
வெண்பாவந்தாதி,

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

இவை

திரிசிரபுரம், வித்துவசிரோமணியாகிய

ம-நா-நா-ஸ்ரீ,

சி - தியாகராஜசெட்டியா

ர வ ர் க ள ா ல்

இயற்றப்பட்டு,

கு ம் ப கே ர ண ம்

கவரன்மெண்டு காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே - சாமிநாதையரால்

சென்னை சூளை

தொண்டைமண்டலம் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1888.

உ

கணபதித் தீர்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி

காப்பு.

பூமேவு செம்பொற் பொதுவினடிகு கும்பெருமான்
பாமேவத் தாதி பகரவே—நாமேவு
மறபகத்தின் மேவி யமரு மொருகோட்டுக
கறபகத்தி னம்பொற் கழல்.

சமபாசாரியர்.

மாண்டபுகழ்க் காழி மறைக்குழவுஞ் சூலைகொடுத
தாண்டவர சூர்நாவ லண்ணலு - நீண்ட
திருவாத லூர்வேதச் செம்மலுமெஞ் ஞான்று
மொருவாத லூரென் னுளம்.

தீக்ஷா குரு.

துன்னுபெருஞ் செல்வத் துறைசை கயிலையென
மன்னி யமருமெழின் மாணிக்க - மின்னுபுகழ்ப்
பீடார் குருகப் பிரமணிய தேசிகன்சீர்
பாடார படித்தென் பயன்.

நூ ல்.

சீர்பூத்த வம்பலத்திற் றேவிமலர்க் கண்களிக்க
நாட்பூத்த வில்ப நடநவிலுங் - கார்பூத்த
கண்டன் மறைச்சிலம்பு காட்டு மலாப்பாத
முண்டுதுணை நாயே னுயிர்க்கு. (க)

உயிரோ யுயிராததுணையே யுண்ணத தெவிட்டா
வாழிநோதீங் கண்டே யமுதே - செயிரோ
மருவச்செர் தேனேபோன் மன்றத்தி லாடு
மொருவாயான் றொண்ட னுனக்கு. (உ)

உனக்கடிமை யானென்று மோங்குதில்லை நமமா
வெனக்கிறைநீ யென்று மிசைப்பேன் - மனக்கிசைய
உன்னை யடிபே னொருநான் மறப்பேனே
வன்னையே யப்பா வருள (ங)

அருட்பிழம்பை யானந்த வாழியையஞ் ஞான
விருட்பிழம்பைப் பாறறு மினனைத-தெருட்பிழம்பை
யுறறோ புறறுமன்றத் தும்பா பெருமானே
மறறோ பற்ற வலர். (ச)

வல்லா முலைச்சசியோன் வாழ்வுமயன் மால்வாழ்வும
பலலார் பணியம் பலக்கூத்த - னெலலார்
மலரடியை வாழ்த்தி வணங்குபே ரன்ப
ரலாபெரிய வாழ்விற் கணு. (ரு)

அணுமலை யாக வணுவாய மலையே
நணுமணு வாக நகமாப்ப - புணரவல

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி-

னேவனெழிற் பொன்மன்றத் தின்படஞ் செய்பெருமா
னேவனவ னும்பர்க் கிறை.

(சு)

இறைவா வுவந்தேத்து மின்பவன்ப ருள்ளத்
துறைவாய்நீ யெல்லா முணர்வாய் - மறைவாழ்த்தும்
பொன்னம் பலவாநின் பூங்கழல்சேர் நாயேனுக்
கின்னம் பலவா விடர்.

(எ)

இடர்கெடுமா நெண்ணுதியே லென்னினிய நெஞ்சே
படர்சடைமேற் கங்கை பனிக்க - நடநவிலு
ம்பலத்தான் மேருவில்லாக் கம்பலத்தா னின்பாய
நட்பலத்தான் சீரோ நவில்.

(அ)

நவிலுமறைக கெட்டாத நல்லமணி நாலவா
கவிபுகலக கேட்டுக் களிக்குஞ் - சனிமணிசீர்
குன்றாப்பே ரின்பங் கொடுக்குமணி செங்கனக
டனாருநி மென்கண் மணி.

(சு)

மணிகண்டா வம்பல வாண வருத்தும்
பிணிகண்டு நெஞ்சிரக்கம் பேணுப் - பணிகண்ட
பூணுப்பொன் மன்றும் புண்ணியா நீசற்றுக்
காணுபா யேன்மறைந்த கண்.

(க)

கண்ணொளிமாய்த் தன்பர் கவிபுகலக் கேட்டடியேன்
கண்ணொளி மாய்க்கக் கருதியாய்- பண்ணொளிரப்
பாடவறி யேனம் பலவரதா நின்னடன
நாட வொளிர்கண் ணலம்.

(கக)

சு திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி:

நலமொன் றுனககுடாப்பே னன்னுவே கேட்டி
பலமொன்று பேரம் பலவன் - வலமொன்று
சூலத்தான் மால்குருதி துன்னிறிறை யுங்கரக
பாலத்தான் பொன்னடியே பாடு. (கஉ)

பாடே னினியகவி பாடித் திருமுன்னின்
றூடேன் மலர்கொண் டருச்சியே - னீடுமறை
போற்றுக் கழல் சென்னி புனையென்பொன் னம்பலவா
சாற்றடியே னுய்யுஞ் சரி. (கங)

சரிந்த பவளச் சடைதுசை யெல்லாம்
விரிந்தாடக கங்கைதுளி வீசப் - புரிந்தநட
மன்றத்தான் முப்புரங்கண் மாயத் தவரம்பொற
சூன்றத்தா னென்கள்குணக் குன்று. (கச)

சூன்மெடுத்தான் காணாத கோமந்திபொற் குஞ்சித்தத்தான்
மன்மெடுத்து நின்றாடு மாதேவ - னென்று
மிறைவ னெளியேமுக கேத்துமறை தோறு
நிறைவன் பொருளாகி நின்று. (கரு)

நின்றேன் றிருமுன்னர் நின்று நெடுங்கருணைத்
சூன்றே யெனவழைத்துக் கும்பிட்டேன் - மன்றேய்ந்த
வானந்தக் கூத்த னழியாத முத்தில
மேனந்த நல்கா னெனக்கு. (கக)

கும்பிடவே முத்திலங் கூடு மெனமறைக
ணம்பிடவே சாற்றுகின்ற ஈன்மையெனன் - கம்படுவெந்

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி

௩

தீயெழுத்தை நீரெழுத்தாச் செய்பிரமா வோனாந்து
பாயெழுத்தான் சிற்றம் பலம்.

(௧௭)

சிற்றம் பலத்தாடுஞ் செல்வா சிறியேன்செய்
சூற்றம் பொறுத்தாள்வாய் கோமானே - சூற்றம்
பொறுப்பாயேற் பொல்லான் பொறுத்தானென் னுன்னை
யொறுப்பா ரெவரிக் குளர்.

(௧௮)

உள்ளமே நீகொ ளுறுதி யிதன்மேலென்
கள்ளமே யென்றுங் கலவாது - வெள்ளஞ்
சடையணிந்த வம்பலவன் ருட்கமலப் போதைத்
தொடையணிந்த பாவாற் றுதி.

(௧௯)

துதிப்போ மவன்புகழே சொல்வோமோ வாது
மதிப்போமெஞ் ஞான்று மறவோங் - கதிக்கே
புகவிடுமோ மன்றும் புண்ணியனெல் லோரும்
நகவிடுமோ நெஞ்சே நமை.

(௨௦)

நமர்கா ணமனுக்கெ னம்மிடத்து வேலை
யமரர்பணி தென்புலியூ ரத்தன் - நமரானேம்
அஞ்சா தடர்த்தா லறைவோ மயர்த்தனைகொ
லெஞ்சாதெண் மாணிசெய லென்று.

(௨௧)

என்பரவம் பூண்ட விறையைப்பொன் னம்பலத்துத்
தன்பகலக் கண்டு தொழுதேத்து - மன்ப
ரடிப்பங் கூப்போதை யம்பொன் முடியா
முடிப்ப ரமரர் முடிக்கு.

(௨௨)

சு திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

முடியாப் பெருவாழ்வே முன்னவா வென்னும்
வடியாத வானந்த வாரி - கடியாரும்
பூங்கொன்றைத் தாமா புலியூராய் நாயேனைத்
தாங்கொன்றைத் தாநீ சரண். (௨௩)

சரமொன்று தொட்டுத் தழல்விழிக்கு நேராய்ப்
புரமொன்ற வெய்ந்த புதல்வன் - றிறமொன்றக
காவானைக் காவென்றல் கைவிட்டுத் தென்புலியூ
முவானை நன்னெஞ்சே முன்னு. (௨௪)

முன்னுவாய் நெஞ்சே முடிந்தபல மெத்தனையோ
வின்னும் வருபவங்க ளெத்தனையோ - பொன்னம்
பலவனைக்கண் டேத்திப் பலதொலைத்தல் செய்யா
தலமருவா யென்றோ வறை. (௨௫)

அறைகூ வி நின்றே யமருவந் தாண்ட
விறைவா பலவ ரிறந்தார் - நிறையோத
நஞ்சமுண்டிஞ் சாவாத நம்பனைப்பொன் னம்பலத்துத
தஞ்சமென நெஞ்சேநீ சார். (௨௬)

சாரும்பே ரின்பலந் தாரணியீர் நும்மைவீட்டுப்
பேரும் பிறவிப் பெருந்துன்பம் - யாரு
மதிக்கும் பெருமாண்செய் மாணிக்கக் கூத்தைத்
துதிக்கும்பொன் மன்றிற் றொழின். (௨௭)

தொழுதுந் துதித்துந் துகளிலன்பு தாவென்
றழுதுநினை யன்ப ரடைந்தார் - முழுது

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி. ௭

மறமே புரிவேன் மறவிக்கென் சொல்வே
 னறமே திகழ்புலியூ ராய். (௨௮)

ஆயேன்சி வாகமத்தை யாய்ந்தார் பணிபுரியேன்
 பேயேனுப்ந் தார்போற் பிதற்றுவேன் - றாயேனு
 மல்லேனெவ் வாறுன்னை யாய்மலர்கொண் டர்ச்சிப்பே
 னல்லாய்பொன் னம்பலவா நான். (௨௯)

நாவிருக்க நீயிருக்க நாமம் பலவிருக்கப்
 பாவிருக்க நீன்பெருஞ்சீர் பாடிடேன் - பூவிருக்குங்
 கொன்றையாய் மன்றிடைநின் கூத்துந் தரிசியே
 னென்றையா யானுய்கு வேன். (௩௦)

ஏனே பலபவமேற் றின்னா வுறல்வேண்டு
 மானேவென் கண்ணாண் மகிழவே - தேனேதா
 னென்னும் பிரான்மன் றிடைச்செய் நடங்கண்டு
 மன்னும்பே ரின்படையா மல். (௩௧)

மலநோய் துரக்கு மலிபவங்கண் மாற்றுங்
 கலர்காணு தென்றுங் கரக்கு - மலரிமையக
 குன்றின் முளைத்த கொடிபடர்த்த வாமத்து
 மன்றி னடிக்கு மருந்து. (௩௨)

மருந்தே பவப்பிணிக்கு மன்றத்தி லாடு
 மருந்தத் தெவிட்டா வழுதே - பொருந்தார்
 புரமெரித்த முக்கட் புனிதாதிற் பாட
 வரமடியே னுக்கருளு வாய். (௩௩)

அ திருச்சிற்றம்பல வேண்பாவந்தாதி.

வாரணிந்த கொங்கை மலைக்குமரி கண்டுவக்கச்
சீரணிந்த மன்றிற் றிருநடன - நீரணிந்த
பெமமான் புரிவன் பெறும்பே நிதன்மேலெ
னமமாகண் டேத்த லழகு. (நகச)

அழுத மறைமழவிற் கம்மை முலைப்பால்
பழுதகலத தந்தைப்பொற் பாண்டங் - கழுவுபுனல்
உண்ணுந் தவமேனு முண்டோபொன் னம்பலவா
வேண்ணுமடி யேனுக் கியம்பு. (நகடு)

இயலாரந்த பல்புலவோ றோத்துமிறை வாபெண்
பயலாரந்த மேனிப் பரமா - மயலாரந்தோர்
காணாத வட்பலவா கன்னெஞ்சே னன்சில்லே
னா தடிமையென்பே னன். (நகசு)

நானே தவமுடையே னானே தவமுடையேன்
நேனே யமுதே செழுமபாகே - யானாத
செல்லமே யென்றுகவி செபபச்சிற றம்பலததா
னலவரந்தந் தாண்டமையா னன்று. (நகஎ)

நன்றோ புலவீர் நலமிலாப் பேதையகாக
குன்றேய்பு யாவென்று கூறுவீர் - கொன்றைமலாத
தாமத்தாய் தென்புலியூர்ச் சங்கரா வெற்பரசி
வாமத்தா யென்றன் மறந்து. (நகஅ)

மறந்துகினை டன்றி வழுத்துமோ வென்னா
விறந்து பிறப்பாடை யென்றுஞ் - சிறந்ததே

திருச்சிற்றம்பல வெண்பா வந்தாதி.   ௯

மாங்கனியுண் வாயுணுமோ வன்காஞ் சிரங்காய்பொன்
னோங்கனிகர் மன்றா யுவந்து.   (௩௯)

உவந்துநீனப் பூசை யுஞ்ற லொழிந்தேன்
பவந்தொலையு மாறு படனேன் - றவந்தானரு
சிந்தியேன் றென்புலியூர்த தேவாரின் சேவடிகள்
வந்தியே னுய்வேன்கொன் மற்று.   (௪௦)

மற்றென் னுறல்வேண்டும் வந்தித்தான முதநிலரு
சிற்றம் பலத்தாநித் தேவாபிரா - னுறறருளவ
னென்றால் விரையா னொவனோ மடநெஞ்சே
சென்றாடல் கண்டுகதி சோ.   (௪௧)

சேரார் பவப்பெருநோய் தீராவ் வாறந்தோ
வாரார்பே ரானந்த வாரிபுக - னீரார்ந்த
செஞ்சடையா னேரிருவா சேவிகக மன்றாடி
மஞ்சடைய தில்லை வனம்.   (௪௨)

வனமடைந்து புன்சருகு வன்காய் கிழங்குண்
டினனெதிரின் றோகா லெடுத்தும் - கனலிடையே
சோநதுத் தவஞ்செயலென் றில்லைமன்றி லெம்பெருமா
னார்ந்தடங் காண லயர்ந்து.   (௪௩)

அயில்வே லனுக்கு மரிமதர்க்கட் பாவாய
மயிலேய்மென் சாயன் மடந்தாய் - குயிலேயின்
சொல்லா யெனப்பலகாற் சொல்லுமொபொன் மன்றாடல்
வல்லா யெனிற்குறையென் வாய்க்கு.   (௪௪)

கூ0 திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

வாய்மை யன்பு சற்றுமிலேன் வன்னெஞ்சப் பாதையிடைச்
சேய்மையின்றிப் பூத்துத் திகழுமோ - தூய்மைநிகழ்
குன்றாத பேரன்பா கோதிலுள வாவிமலா
மன்றாதி பூத்தா மனா. (சுரு)

மறையெகினம் வான்பறந்தும் வனநிமண் கீண்டும்
பிறைமுடியுந் தானும் பெரும - னிறைபெரு ளன்
பற்றாத சிற்றம் பலத்துனெங்கு னின்றாதி
முறா முலையாய் மொழி. (சுரு)

மொழியத் தெவிட்டா முதல்வநிஞ்சீர் முற்று
மொழியப் புகலவேனென் றுன்னி - னிழிவுடைய
சிறநெறும்பு வாரிமுற்றுஞ் சேரவுண்ண வுனனாதே
சுறையாசிற மற்பலநா தா. (சுரு)

தாமரைக்கண் சூன்றொருவா தாளிட்டார் மறொருவா
மாமரைக்கண் சூன்கண்வைந் தாரிவரு - ளாமொருவாப்
பொன்னடிவைத் தாயொருவாப் போக்கின யாழிகொடுத்த
தென்னவற மன்றுடையா யீது. (சுரு)

ஈதே கருணை யிறைவாபென் னம்பலவா
திதே தமிழனனி செய்திடினும் - போதே
யனையகின்பொற பாத மடைந்தபின்னுந் தீய
வினையகற்றி யாளா விடின். (சுரு)

விட்டோம் பயனில்லா வீண ருறவெல்லாந்
தொட்டோமின் பஞ்செய்யுந் தொண்டுகளை - ஈட்டோந்

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.   கக

றெண்டா பெருங்குழுவைத் தூய ஈடரசு
னண்டாதொழு மன்ற மடைந்து.   (௫௦)

அடைந்தா ரெவனோனு மாந்த வெள்ளங்
குடைந்தாட வம்மின்கள் சும்பிட் - மிடைந்தோ! -
துமபிறவி யோட்டுமினக ளென்று துவலுதல்போ
லமபலதநி லாடு மரன்.   (௫௧)

அரவமைந்த செஞ்சுனையா னம்பலவ னென்றே
புரவமைந்த வாளானமை பூண்டு - மிரவமைந்தே
பேற்றான் றலைககலங்கை யெண்ணுன கறஞ்செய்யோ
கூற்றாளுண் ணுணங் கொள.   (௫௨)

கொள்ளக் குறையாத கோதி லரு - கடலே
யொளப பட்டாதபே ரின்பமே - வெள்ள
முத்தத சடைமுடியாய முன்னவா மன்றி
வாடித்தகழ் னுயேற்கு நல்கு.   (௫௩)

நல்குவா யென்றுன்னே நம்பினே னன்பருள்த
தலகுமிரு னோட்டு மவிரொளியே - மல்குதிருச்
சிறம பலவருள் செயயாய் சிறியேன்செய
குற்றங் குணமாகக் கொண்டு.   (௫௪)

கொண்டோம்போன் மன்றாடுங் கூத்தன் கழல்சிரமேல்
விண்டோ ரெடுங்குயாசெய் வெம்பிறவி - யண்டருளோ
நாடிபறி யார்பெற்றா நாடித் துருவிடினும்
வம்பேறு சொககைமட வாய்.   (௫௫)

கட திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

வாயார வாழ்த்துவார் மன்னுநடங் சும்பிடுவார
தோயாவா நடந் துளைசுவா - ரோயாது
நின்றுருது வாயை நின்னன்பர் யானாபொன்
மனறுபுக நின்றூண் மதிதது.

(ருசு)

மதிதவழுஞ் செஞ்சடையும் வானபுலவா பாடு
துதிதவழும் பூந்தாளுந் தேதாற்றித - கதிதவழு
மப்பலததி னின்றாடு மப்ப நயன்றிருமால்
வெமபிவிண்மண் கீள விடுத்து.

(ரு௭)

விடவரவஞ் சென்னி மிலேந்து புலியும்
படவரவுங் கண்டு பணிய - நடநவிலவோ
னமபலங்கண் டேத்து மதுவே யறிஞரடை
செமபலன்வே நென்னெஞ்சே தோ.

(ரு௮)

தோநதுணாத மெய்ஞ்ஞானச் செல்வ லொலங்கூடி
வாரந்தபுகழ் வாயார வாழ்த்தியே - நோத்துநின்றூண்
மன்றடைநது சும்பிட்டி வாழ்வுறறா யானைய
வென்றடைவே னின்றா ளிணை.

(ருசு)

இணையிலலா நின்னன்ப ரொய்தும் பெருவாழ்
வணையநா மேனெண்ணி னைய - டணையிற
குரண்டம்வான் கங்கைநதி கூடநீன யாதோ
வரண்டவாத் தென்புலியூ ராய்.

(ரு௦)

ஆயா மனையி லிளைநிருடிக் கட்டுண்ட
மாயனபொன மன்ற மருவியுந் - தாயனையான்

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

கந

நனைக்கும் பிட்டின்பஞ் சாரா தினுந்துயில்வா
னென்ன புதுமை யிது.

(சாஅ)

இதுவோ பெருமை யிரணியமன் றுடும்
விதுவேய் சடில விமலா - மதுவேய்நீன
பொன்னிதழிப் பூத்தா புரிந்தருளாய செம்பவன
மன்னிதழி யுய்யும் வணம்.

(சாஉ)

வண்ணங் கரிய மணிமிடற்றாய் துனபுறுவே
னெண்ணந் தெரியா திருக்கின்றாய - பண்ணைவயல்
ஆமனறத் தாமி மரசே நினைமெலலா
மோபெருமா நென்பதெவ்வா ரோது

(சாங்)

ஓதா துணாந்த வொருவருண ஞானபபாற
கோதாரா மற்கொடுத்த கோமானே - தீதாரா
மன்றாடு மாமணியே மாணிக்க மேயடியேன
குனருடேய தீர்த்தடிமை கொள.

(சாச)

கொண்டா லெனையடிமை கோபிப ரோவடியா
தண்டா வருட்பெரிய சாகரமே - கண்டா
பிரியாப்பொன் மன்றாடும் பெம்மானே தீரோ
யெரியாய் வருத்து மெனை.

(சாரு)

என்னேநின் னுள்ள பிரங்கா திருக்கின்றாய
பொனனை மணியே புகழமுதே - யின்னை
யெனையோய்தீர்த் தாளின்மன் நீசா நினகருப
மினவேறுண் டோபெருஞ்சீரே பேச.

(சாகு)

கசு திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

பேசுவே னின்பெருஞ்சீர்பேயேனை யாட்கொள்வாய்
கூசுவேன் மற்றையர்சீரகூறவே - நேசுமொடு
நம்பினாைக கைவிடுத்த னல்லறமோ மன்றாடும்
எம்பெருமா னீசற் றிசை. (காஎ)

இசையார்த் தென்றில்லை யீசாவின் வனபா
நசையார்த பாகக ணவில்வா - வசையார்த
நாயே எவ் வாறு நவிலுமன் புள்ளேனோ
திபெனென் செயவேனீ செப்பு. (காஅ)

செபபும் பல றையுஞ் சென்றேத்துத் தில்லைவனத
தொப்பு முயாவு மொருவி நிற்கு - மப்பனே
நின்னடிசேன றுன்புறுத னோகண்டான மறையா
உனனைபே சாரோ வுரை. (காசு)

உரையாத பொன்னே யொளிசாணை யிட்டுக
கையாத மாணிக்கக கல்லே - வினையாத
வாகுழலா னோக்கப்பொன் மன்றாட்டு - கடலே
யாதுணை யேனு கருள். (எ௦)

அருளே யுருவா யமைத்திடப்பா னின்று
பொருளேயின் னுடல் புரிந்து - தெருளேய
நோக்கம்மை நிற்கு துவலாளோ மன்றாடும்
காககவென்றே பென்றுயரம் கண்டு. (எக)

கண்டுத்தே னுட்பாலுங் காமர் பசங்கிலியும்
கொண்டுவமா னஞ்சொல்லக் கூடாத - மண்டுகவை

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

௧௮

யென்றாப்சொ னின்செவிகட் கேளுமை யென்கொடுமை

மன்றா யமர்த்தலை வா.

(௭௮)

வாமான் மறையாக்கொண் மாநேவா மன்றாடுங்
கோமானே யெங்கன்குணங் குன்றமே - யே மர்த்து
நின்னருளை நாடியே நிற்பே னடைந்திலேன்
என்ன வறுமை யியம்பி.

(௭௯)

இயம்ப நனியினிக்கு மின்னமுதே பூவா
சயஞ்சலவு தில்லைக ஈரும்பே - நயங்குலவ
நினனைப் புதழ நெடும்பாக் கியம்பெற்றேன
எனனை குறைசொ லெனகரு.

(௮௦)

எனககுநின் பூதாளன் பெய்தாந தென்கொல்
மனகயின் பருளு மணியே - புனங்கொன்றைப்
பூதாமா மன்றாடும் புண்ணியா வானமர
நோந்தால கயிலையிறை யே.

(௮௧)

ஏதோநின் னும மியம்பத் தெரிந்திலேன
தீநோவு பாடலெங்குன் செபபுவேன் - மாநோடு
நின்றுதிலை மன்றாடு நின்மலா நின்னருளை
யெனறுபெறு வேன்றீய னேன்.

(௮௨)

எனக்கொம பென்று மிலங்கு மணிமார்பா
கூனற் பிறைவேணிக கோமானே - கானத்
துறைவேடா கோமா னுரைக்குமின் சொல்லோ
நிறைமன்றத் தாயென்சொ னிறகு.

(௮௩)

கடி திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

ஈறைமருவு கண்டத்தன் காமந்தி யோடு
 ிறைமருவு செவ்வேணிப் பெம்மான் - நறைமருவு
 சோலைகுழ் தென்றிலலைத் தொன்னகரான் வெள்ளென்பு
 ிரலையா னீவன் வரம். (அக)

வாமேயந்த தென்றிலலை மன்னுமண் ணுண்ட
 ராமேயந்த செங்கைத் தலைவா - புரமேயந்த
 நின்வாய் நெருப்பிற்கு மேராகி நிறகாதோ
 னாவாய் பவமா மெயில். (கூ0)

எயில்குழந்த தென்றிலலை யீசா விமய
 ியில்குழந்த வாமத்து வாளா - லயில்குழந்த
 குலப் பரையாய்கின் றொலபுழ்சொல லென்னையன
 றுலப் பரையப்பானே மறநு. (கூ3)

மறநும பெறுமடையென் வன்னெஞ்சே பூஞ்சோலை
 னறநுமென றிலலைச் சுடாமன்றி - லுற்று
 நயமாடு மெம்பெரு மா னற்குஞ் சித்ததா
 ிய மாற சேவை செயின். (கூ2)

செயயில் வளைமுர லுந் தெனறிலலைத் தொன்னகரோ
 னயயில் கையாய் மாமலைபோ - பொயயில்லா
 வேதமுடி யோதியேன் வெயயவுள மோபரம
 னேதமின்றி வாழு மிடம. (கூ5)

இடததுமான கொண்ட விறைவா வுதிசி
 வ - கருவிழன் மேய மருந்தே - தடததுக

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாத்.

கக

சயல்பாயுந் திலலைக் கருத்தா ளுளத்து

மபலபாயா வண்ணமருள் வை.

(௭௭௪)

வையம் பரவ வளரு மணிமன்றி

லையன் கழனிநுவி யானந்தஞ் - செயயும

திருக்கூத்தை முன்னின்று சேவிகு மெய்படன

பருக்கூத்தை மெய்சில்லை பா.

(௭௭௫)

பாரிடங்கள் சூழப் படர்வனத்தி னின்றாடு

நீரிடங்கொள் செஞ்சடில நின்மலனா - ரோரிடங்கொள்

வாமத்தாள் காண மணிமன்று நின்றாடு

மேமத்தா தோத்த வியைத்து.

(௭௭௬)

இயம்பப் புகின்மன்றத் தெமமாந் பெருமை.

நயம்பட்பச் சொல்ல னலமேய் மயம்பட்பம்

புல்லோர் பெருமை மருங்கு கண்டததும

சொல்லோஞ்சொல் லோடு துணித்து.

(௭௭௭)

துணித்தமறை யாகமங்கள் சொல்லப்பொன வேணி

யணிந்த வரவ மசையத் - துணிந்தவொளி

மன்றாடு மானந்த வாமமதுவை யுண்டுவக்குங்

கன்றாடுங் கையுமையாள் கண்.

(௭௭௮)

கண்மணியே முக்கட் கருட்பே யிருளகற்றும்

விண்மணியே யென்றன்பர் மேவவே - பெண்மணியாம

பாகத்தாள் காணப் பரமன் மணிப்புயப்பூ

ணுகத்தான் செய்யு நடம.

(௭௭௯)

௨௦ திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

நடலை யறுத்தோ நமர்கஞ்சோம் பாசக்
கடலை யெளிதிற் கடந்தோம் - திடவன்பு
பெற்றம் பலமடைந்தோம் பேணுவோ மெம்பெருமான்
சிறந்த பலம்வனங்குஞ் சீர். (௧௦௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாபிரம்.

பண்பாவை தாதினாரட பண்ணவனைப் போற்றியொரு
வெண்பாவை தாதி விளம்பினான் - விண்பானன்
கோதிந்த யாகரா வுத்தமவென் நேத்தானாச
சாதித்த யாகரா சன்.

அறுசோக்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வெள்ளியகொக கிறகறுகு மதிநீ

நாவாதி மிலைத்து வந்தே

யொள்ளியபூந் திருக்கலை வீற்றிருக்கு

நடராசற் குவப்புச் செயவ

துள்ளியவீ தென்றறிஞர் சொல்வெண்பா

வந்தாதி யொன்று பண்ணா

நெள்ளியசோத் தியாகரா சக்கவிஞ

நேறினிது செபரி னனால்.

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி
வெண்பாவந்தாதி.

காப்பு.

கிங்காளி செஞ்சடைமா தேவன்வெண்பா வந்தாதி
மங்கள மாக வழத்தவின்சொ - லிங்கருளு
மாதங்க வத்திரத்து மான்முதலோர்க கூறெழிகு
மாதங்க வத்திரத்து மான்.

சம்பாசாரியர்.

அடிகளார், காழிவாய் ஞானக கவுணியாகு ஞாமணிபு
மாழிவாய்க் கன்மிதந்த வடபனு - மேழிசைவாப
பாட்டுரைத்துக் கண்பெற்ற பாவலனுங் கோலையா
னேட்டெழுதச் சொற்றவனு மே.

அவையடக்கம்.

சீருருஞ் செலவத் திருக்கோயில் கொண்டருளி
யாரூரு மொற்றியு மாபரன்றன் - பேரூரென
பாடற்குற் றஞ்சிறிதும் பாராதருள்புரிவா
னெ-ற் குலக ஈயத்து.

உஉ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

நூ ல்.

திருவார் கமலைத் தியாகேசா வொபசி
லொருவா வென்கண்ணே யொழிப்பாய் - கருவாய
பிணிகருமருந் தென்றுன்னேப் பேசலன்றி யென்கண்
மணிகருமருந் தென்பேன் மகிழ்ந்து. (க)

மகிழ்ந்தொற்றி யூவாரும் வள்ளான்முக கண்ண
மெகிழ்ந்துள்ள நீனை நீனைப்பேன் - புசுழ்ந்துகவி
பாடுவனென் கண்மறைகைய பாற்றினனென் தென்று வ்கொண்
டாடுவனென் னையா வருள். (உ)

அருளுடையே நென்றென் றறையையறி வில்லா
மருளுடையேன் கண்ணை மறைத்த - லருளோ
திருவாரூர் வாழுஞ் சிவனே வான்வாழ
மருவாரூர் மாய்த்தாய் வழுத்து. (ங)

வழுத்துவே நொற்றிகா வாழ்வேநின் றுணெஞ்
சழுததுவே நென்று மயமோன் - கொழுத்தபுக
ழையா வரனே யடியேன் குழிவிழுந்து
நையாத வண்ண நவில். (ச)

நவில் வினிக்கும்பன் னுமத்தாய் கற்ற
கவிவலவ ரோத்துகறைக கண்டா - புவியரசா

மாரு ரரசே யமுதே யடலாழித்

தேருர் விடங்கவருள் செய்.

(ரு)

செய்ய கழலடியேன் சென்னிமிசை வைத்தருள்வாய்

வெய்யவிட முண்ட விமலனே - கைய

ரடையாத வொற்றிக ராண்டவனே சூலப்

படையா மலர்க்கரத்தப் பா.

(ரு)

பாவா லுனையன்பிற் பாடேன் பரமேட்டி.

பூவாலுன் பொறபாதம் பூர்பே - னோவால்

வருத்துமெளி பேனும் வகையுண்டோ செலவா

நிருந்துங் கமலைபர சே.

(௨)

சேவேறி வந்தடிபேன் செல்லக்களை வாயமாலும

பூவேறி னானும் புகழ்புனிதா - காவேறிக

கார்தாங்கு மொற்றிககாக காபாலீ கங்காளா

நீர்தாங்கு செஞ்சடைய னே.

(௩)

நேசஞ் சிறிதுமிலே னின்னடிமை யென்றுடைபபேன்

பாச மகன்றெப் படியுய்வேன - ஈசா

கமலா லயத்தமர்வாய் காரா களத்து

விமலாநா யேற்கு விளம்பு.

(௪)

விள்ளு பெருப்பிறவி வேலைக் கொருவடவை

யெள்ளுவினைக் காட்டிற் கிருநவியந் - தெள்ளுபுனல்

பாய்சடையா நொற்றியூர்ப் பாண்டரங்கன் வானமர

ராய்புகழான் செம்பொ னடி.

(௫)

உச திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

அடியடைந்தார் துன்பத் தழுந்த லழகோ
கடியரவக் கிண்கிணிப்பொற் காலா - முடியின்மதி
வைத்தாய் சுமலை வரதா வராதிலை
முததாவுய் மராகக மொழி.

(கக)

மொழியத் தெவிட்டா முதல்வாரா யேன்றுன்
பொழியக கருணை யுதவாய் - கழிடப்
புகழ்வே னுனையொற்றிப் புண்ணியா வின்றே
லிகழ்வே னிரந்துண்டா யென்று.

(கஉ)

என்றுமதுக் கண்ணு வெழிற்கமலை யீசாமான்
சுன்று சுமந்த கரதலத்தா - யென்றுனையே
பேசப் பெறுவேனேற் பெற்றேன் பிறவிமுதல்
விசப் பெருவான் வினாந்து.

(கங)

வினாயார் மலரிதழி வேய்ந்த விமலா
நனாயார் விடைபேறு நம்பா - வனாயா
ரரவணிந்த வொற்றியூ ரண்ணலே நெஞ்சிற்
கரவணிந்த நாயேனைக் கா.

(கச)

காம னுடல்பொடித்தாய் காலன் படவுதைத்தாய்
பூமன் சிரங்கொய்தாய் பூங்கொன்றைத் - தாமனே
சூல மழுவேன் சுமத்தாய் கனற்கண்சேர்
பல கமலைப் பரா.

(கரு)

பரனென்று மொற்றியூர்ப் பண்ணவனென் றுஞ்சங்
கரனென்றுங் காளகண்ட நென்றும் - வரனென்றுங்

கூறு மடியவடைக் கூற்றன்கும் பிட்டகல்வா
னேறும் பகடோ டிரந்து.

(கசு)

இரப்பார் பசியா லினைவா றெனையார்
புரப்பா றெனவே புகல்வார் - சிரப்பாற்
சிரமேந்து தென்கமலைத் தேவே சனைமுன்
வரமேந்த வாழ்த்தாத வர்.

(க௭)

வனாமகன்வா மத்தான் மணித்திரளை வாரித்
தினாயெறியு மொற்றியூச் செல்வன் - பிரசமலாக
காமற் பொடித்த கனல்வழியான் பூங்கொன்றைத்
தாமன்பொற் றுளே சரண்.

(க௮)

சரணஞ் சரணமென்று சார்ந்தாலா றுரா
னரணம் பொடித்தநகை யப்பன் - முரண
ருழுவை யதனாடையா னேங்கருளா னெஞ்சே
நழுவவிடு வாளுே நமை.

(கசு)

நமரங்கா னொற்றியூ நம்பனையே சேர்மின்
பமரஞ் செறியூப் பறிமி - னியிரவன்றான்
சூட்டுமினன் னேன்புகழே சொல்லுமின் றுன்பொழிய
வோட்டுமின் பேறியூப் முற்று.

(௨௦)

உற்று ருனையன்றி யுண்டோ வடிபேற்குப்
பெற்றரு நீயே பெருமானே - கற்றார்கள்
பாப்பாடு மாருர்ப் பரமேசா னோயொழித்துக்
காப்பார்கள் யாரோ கரை.

(௨௧)

௨௬ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

கறைககண்டா நின்னையொரு காலு மறவேன்
பிறைக்கண்டஞ் சூடும் பிரானே - சிறைககலுழ
னூர்ந்தான் றொழுமொற்றி யூரா யருளுன்னைச்
சேர்தார் தெளியும்வகை தோந்து.

(௨௨)

தேரா ரெடுவீதிச் செலவுத் திருவாரூர்
நீரார் சடிவ நிமலனே - காராரூர்
கண்டநின் னன்பாகளைக் காலன் கரத்தேந்து
தண்டஞ் செயலென்றே சாறறு.

(௨௩)

சாற்றுறிரு நீறணித்து தண்கண் மணிபூண்டு
போற்றுறிரு நாமம் புரன்றேத்தி - யேற்று
வருவாராதென் னொற்றியூர் வாழ்வாக்கா ளானா
மருவார கருவினிடை வந்து.

(௨௪)

வந்திக்கச் சென்றியுண்டு வாழ்த்திடநன் னாவுண்டு
சிறதிக்க நீயுண்டு செஞ்சடைமே - லந்திப்
பிறைபணிந்த தென்கமலைப் பெம்மான்ரு ளாண்டு
குறையுண்டோ நன்னெஞ்சே கூறு.

(௨௫)

கூறுதமி தொற்றியூர்க் கோமானாக கென்செய்தோ
மேறு விடைமே லெழுந்தருளி - நானுகுழ
லம்மையொடு காட்சி யளித்தருளி நன்னெஞ்சே
நம்மைப் புரந்தருள நாம்.

(௨௬)

நாமா தவமுடையோ நன்னெஞ்சே தென்கமலைக்
கோமா னெதிரின்று சும்பிடோம் - பூமலை

சூடோ மினியகவி சொல்கித் துதியோங்கூத
தாடோஞ் சிறிதுமித னுல.

(௨௭)

ஆல மிடற்றி லணிந்துமலா மாதாகு
நீலஞ செவியி னிறுத்தினும் - கோல
மருப்பணித்த வொற்றியூ வள்ளா லுனது
திருப்புகழுக கீறுண்டோ செப்பு.

(௨௮)

செப்புங் கமலைத் தியாகேசா வென்றுநீ
யொப்பு முயர்வு மொருவினா - யப்பனே
யுன்னேவிட வென்றே யொழித்தருள்வா யாசேயை
யன்னேவிட லன்றே யழகு.

(௨௯)

அழுதபின்னே பாலருந்து மென்பா ரழுது
மிழுதைபென் மாட்டிரக்க மின்றே - தொழுதவைகலை
வெட்டுவா ரில்லையெற்றி மேவுபர மாவிதழிசு
கடடுவா வேணியழ கா.

(௩௦)

காவேநது பொன்னகரங் கைவிட்டுத் தென்னாநாப
பூவேநது பூங்கோயில புக்கமார்தாய் - சேவேநது
மடபனே யென்றே யகற்றிற் பழியுண்டோ
துபபைநோ வேணியாய் சொல்.

(௩௧)

சொலவேன்கே னேயேயின் றாவாயின் மண்ணிட்டு
வெல்வே நெனைநீ விடுத்தகலவா - யலவாய்
களத்தனெற்றி யூராளி காமற்காய்ந் தானென
லுளத்த னருள்வலிகொண் டோரந்து.

(௩௨)

௨௮ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

ஓராரு நின்புகழை யோர்ந்துன்றா டஞ்சமெனச்
சேராரு மின்கவிகள் செப்பாருஞ் - சீரே
திருந்துங் கமலைத் தியாகேசா மண்ணி
லிருந்தென் னிறந்தென் னியம்பு.

(௩௩)

இயங்கலிக்கு மொற்றியூ ரெந்தாய்நின் னன்பர்
நயங்கலிகும் பாட னவ்வேன் - பயங்கலிகு
நெஞ்சேன் கொடுநோயை நீக்கியு யேன்முன்னின்
றஞ்சேலென் னீயே யரண்.

(௩௪)

அரணம் பொடித்த வழகாநா யேற்கு
மரணம் பிறப்பிரண்டு மாற்றிச் - சரண
தருவாயே லாரூர்த்தி யாகேச நென்பே
ரொருவாது நிற்கே யுறும்.

(௩௫)

உறற நிராமயனென் றோதற்கேற் பச்சிறியேன்
பெற்ற பிணிவருத்தம் பேசினான் - முற்றுணாந்து
நீயறியா யொற்றியூர் நின்மலா நீயறியி
னோறியே னன்றோ துவல்.

(௩௬)

நவலடியார் துன்பொழியா நோன்புமுனக் குண்டோ
கவலடியேன் றுன்பங் களைபாய் - சுவலினிடைக
கங்காளா தென்சமலைக் காமாரி வெற்புயிர்த்தாள்
பங்காளா வென்னோ பகர்.

(௩௭)

பகலவன் கண்ணைப் பறித்தாய் ஈகத்தி
லிகலிலேன் கண்மறைத்தா யென்னோ - பகையு

முறவுமிலா னென்ப துணர்த்தவோ வொற்றி
யறவிடையாய் நாபேற் கறை.

(௩௮)

அறையு மறையு மரியு மயனு
நிறையுஞ் சுரருமெதிர் நினறு - பறையுந்
துதியோரின் பூஞ்செவிக்குத தொலவனஞ்சே ராஞ்நாப
பதியேநா யேன்புகலும் பாட்டு.

(௩௯)

பாடும் பணியொடுநின் பாதப் பணிய ஓயேன்
கூடும் பொருட்டிமை கொண்டருளவாய - சூடும்
பிறையோய் திருவொற்றிப் பெம்மானே யாடகரு
மிறையோ யிரங்குந் றினிது.

(௪௦)

இனிய பசுந்தேனு மின்னமுதும் பாலுங்
கணிரசமும் பாகுங் கலந்து - கணிரின
செவிககருத்த நாவலூர்ச் செம்மலோ வாருபு
புவிக்கரசே நாயேன் புகல.

(௪௧)

புகலெனகரு நீயன்றிப் புண்ணியா வுண்டே
னகவெடுத்த நம்பா நவிலவாய் - ககநந்
தடவுபொழி லொற்றியூர்ச் சங்கரா நாயே
னிடரொழித்துக் காப்பா யினி.

(௪௨)

இனியடியே னென்செய்வேன் யாரை யிரப்பேன்
பனிமதியுஞ் சூடும் பரமா - துனியகதா
வேலோனைப் பெற்ற விமலாவா னருமையாள்
பாலோ யெனதுதிக்கண் பாள்.

(௪௩)

௩௦ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

பாரளந்த மாயவனும் பங்கயத்து மேயவனு
 கீரளந்த செயரசடை நின்மலா - காரளந்த
 கண்டாவென் றேத்துநு கபாலியொற்றி யூரவருட்
 பண்டார மேகண்ணோப் பாற்று. (சச)

பாவலரும் காவலரும் பண்ணவரு மண்ணவரும்
 பூவலரொண் டாபிததப போற்றியே - நாவலருஞ்
 சீருநாகருந் தென்கமலைத் தெயவமே யுண்டோர்
 பேருநாகருந் திராப பணி (சரு)

பிணியென் செயநெஞ்சே பேதுறே லொற்றி
 மணிகண்டன் பாந மல நாக - கணிகொண்டு
 பூசித்து நினது புனைந்தோதி யெஞ்ஞான்று
 நேசித்தோ வாம னினை. (சசு)

நினைவாயெஞ் ஞான்றுமெநிர நின்னுகவி மாலை
 புனைவாயென் றுஞாப் புனைந - னெனையடிமை
 கொண்டா னினியென் குறைநெஞ்ச மேபனையன
 வண்டா மலாககமலை வாழ்த்து. (சஎ)

வாழ்த்துவது நின்புகழை மன்னுநின்ற எறிச்சென்னி
 தாழ்த்துவது நின்னைமனஞ் சாத்துவதுஞ் - சூழ்ததபொழில்
 செற்றவொற்றி யூர்வாமுஞ் செல்வத்-தயாகேசா
 முற்றவமி லாகககளிதா மே. (சஅ)

மோதகக்கை யாற்பெற்ற முன்னவா நாயேன்செய்
 பாதக முற்றமழற் பஞ்சன்றோ - கோதகனின்

என்பர்களை யாருர்த்தே வாசிரியன் காவணத்துத்
துன்பகலக கண்டு தொழின்.

(௪௯)

தொழுவா ரெழுவா துதிப்பார் மதிப்பா
ரழுவாகூத் தாடுவா ராகி - வழுவாநின்
றொண்டரடித தொண்டிசெயுந் தூப்பே றெனக்கொற்றி
யண்டாபிரா னேயருள்செய் யாய்.

(௫௦)

ஆபாச் சிறியேனு மாய்ந்தபெரி யோருறும்பே
றேபா மகிழ்வினை யெய்தினேன் - றூயா
மதியு மரவுமுடி வைத்தாயா ரூர்வாய்
ரிதியே யதனை நினைத்து.

(௫௧)

நின்னைத் துதித்திடுவே னின்வாமத் தேய்ந்தமலைப்
பொன்னைத் துதித்துப் புகழுவே - னுன்னருமை
மக்களையு நன்கு வழத்துவே னொளாற்றி
யககரவம் பூண்டருளை யா.

(௫௨)

ஆவா வடியே னலந்தே னணியாருர்த்
தேவா தியாகச் செழுஞ்சுடரோ - ரோவாலே
யெத்தனைநா ளல்லற்பட் டேங்குவே நெம்பெருமான்
சித்தமிரங் காயென் செயல்.

(௫௩)

செயலொன்று மின்று திருவொற்றி யூர்வாழ்
புயலொன்று வேணிப் புனிதா - பயலொன்று
வெப்பாசி யோடு மிளர்காட்சி தந்தருடொங்
கற்பனையான் பாநாய கா.

(௫௪)

௩௨ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

காட்டுங் கதிரவனீ காணுங்கண் ணாயேனென்
மாட்டு விளங்கொளிநீ மாற்றினாம் - காட்டுதிரு
மெங்கு விளக்குவா யீசாதென் னாரூரீம்
றங்கு முலகநா தா.

(௩௩)

தாதானீ யேகின்பாற் சார்ந்திரப்போன் யானுவந்து
நீதாவென் றேனென்னை நீக்கினு - லோதுகொடை
மற்றெங்குக் காட்டுவாய் மாதேவா வொற்றியூ
ரும்பர மாபுகலே தோ.

(௩௪)

ஓவென் றலறி யொளியடியேன் கண்ணிற்குத்
தாவென்றே னீதிரத்த றுனன்றோ - வேவின
னென்றுசினந் தொன்றுரையா யோப்பரவை யாமனைக்கேன்
சென்றாய் கமலையமு தே.

(௩௫)

தேவர்பர வொற்றியூர்ச் செல்வாரின் செஞ்செவிக்கண்
மூவர்தமி ழோடியான் மொழிபுன்சொற் - பாவும்
புகுமேயா ழோசையொடு புன்மா னொலியு
நகுமே யதனு ணயந்து

(௩௬)

நயந்துகே ணாயே னவிலொருவிண் ணப்பம்
பயந்தவிர நின்பேர் பரித்தேன் - வயங்காரூ
ரெந்தாயான் கண்ணிழந்தே னென்றாழி யாவர்க்குந்
தந்தாய்நீ கண்ணிழந்தாய் தான்.

(௩௭)

தானக் களிற்றின் றலைமே லுலாப்போதும்
வானத் திணைபிரமன் மால்வாழ்வு - மேனத்தின்

வெண்டாவந்தாதி.

ந.ந.

கோடணிந்த வொற்றியூக் கோமானின் ரெண்ணிசெயும்
பாடணிந்த வாழ்விற்றொப் பா (கூ0)

பாடக்கண் பாவலர்க்குப் பண்டுதந்தா யின்னுன்னே
நாடக்கண் ணையேற்கு நன்குகவி- னீடுன்
புகழ்புதிதா மாநாப் புனிதா வஃதன்றி
யிகழ்பவரோ யாரு மிலா. (கூக)

இலலை யெனவிரந்தராக் கியாமை புண்ணியமோ
கொல்லைவிடை யூருங் குழகனே - நல்லே
யெனவுரைப்பார் நிறகின்றோ வீசனே யொற்றிப்
பனவனே யீததுவகும் பண்பு. (கூ௨)

பண்புடையெந் தாய்நாவற் பாவலறகுத் தோழமைகொ
ணண்புடையா னென்றுவிழி நலகினுப் - நண்புடையே
னல்லே னெனினு மடிமையா னொர்வாழ்
நல்லா யெனககும்விழி நலகு. (கூ௩)

நல்குரவெஞ் ஞான்று நணுகாது நால்வர்க்குச்
சொல்குரவு பூண்ட சுடாமதியான - பல்குரவு
பாவைதரு மொற்றிப் பரமன் புகழ்பாடு
நாவையுடை யார்பா னயந்து. (கூ௪)

நயனங் களிக்க நடனஞ்செய் நாதா
பயனங்கை வைத்த பரமா - வியனஞ்ச
முண்டவா ஞரா வுறுநோ யொழித்தென்னைக்
கண்டுகொள னிற்கே கடன் (கூ௫)

௩௪ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

கடனஞ் சமுதாக்கக கற்றாய் தமிழே

ஹுடனஞ் சனரோ பொழிக்க - விடையோனே

கல்லா யெனிலென் கலாவாய்தென் னெற்றிவாழ்

மல்லாயெல் லாம்வல்ல வா.

(௬௬)

வாயே யுனககிதன்மேல் வாழ்வென்றென் னாரூர்வாழ்

தாயே யனைத்துயிர்க்குத் தருதையே - நாயேனைக்

காட்பாய் கருணைக் கடலேயென் றின்றமிழாற

பாப்பாடிற் போமே படா.

(௬௭)

படவரவத தோடுபுலிப் பாதனுங்கண் டேத்த

நடவரவங் காட்டுகழ னம்பன் - றடமதிலரு

மொறறியூர் மேவு மொருவா பணித்தேத்தும

பற்றுளாக குண்டோ பயம்.

(௬௮)

பயன்மதியஞ் சென்னி பரித்தாயவெற் றீன்ற

கயலவிழியோர் பாகங் கலத்தாய் - வியனாராக

கம்பிககா தாகருணைக் கட்டியே நாயேனை

நம்பிககா தானன் னலம்.

(௬௯)

நலமொன் றுனக்குரைப்பே னன்னெஞ்சே கேட்டி

பிலமொன் றரவணிந்த பெம்மான் - கலமொன்று

வாரிகு மொற்றியூர் வாழ்வான் பெருங்கருணை

நாரிபா கன்கழலே நம்பு

(௭௦)

நம்பினே னுன்னை நழுவவிடேல் வெந்நோயால்

வெம்பினேன் வீதி விடங்கனே - தும்பிக்

வெண்பாவந்தாதி.

௩௫

கரத்தோனோ யானுமொரு கான்முனைமண் ணுண்ட
சரத்தோ யருள்கமலே சா.

(௭௧)

சாந்தோர்ப் புரகஞ் தயாதிநீ யேயெனமுற்
ரோர்த்தோர் சொல்கேட் டினையடைந்தேன் - வார்த்தமலைச்
சாபாதென் னொற்றிநா தாகாமுன் கூடலிலே
மாபாவி யைப்புரந்த வா.

(௭௨)

வாழ்வுனக்கீ சன்புகழை வாழ்த்தலே வன்னெஞ்சே
தாழ்வுனக்கன் னோன்புகழைச் சாற்றாமை - பேழ்புனியும்
போற்றுங் கமலைப் புராணனைவாய் வந்தபடி
சாற்றறுதி யீதுனக்குத் தான்.

(௭௩)

தானே தனக்குச் சரியாநின் றுண்மலர்க்கி
யானே சரண மடைந்தடிமை - யானே
னினியென் செயினுஞ்செ யெம்பெருமா னின்பங்
கனியொற்றி யூர்ச்சங் கரா.

(௭௪)

கராவாய் மதலைவரக் கண்டாய்தென் னாரூர்ப்
பிரானேயாற் றிட்டசெழும் பீதம் - பராவக
குளத்துவரச் செயதாய் கொடியேன்கண் டந்தால்
வளத்தவையோ டொன்றாமம் மா.

(௭௫)

மாதேவா வொற்றியூர் வள்ளா லடியார்செய்
கோதே கொளாதகுணக் குன்றமே - சூதேய்
முலையா எமர்பாகா முன்னவா தீயே
னுலையா தருளை யுதவு.

(௭௬)

௩௬ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

உதரஞ் சமந்த வுலகளத்தோன் மார்பத
ததரஞ் சிவந்தா ளகலாக் - குதர
நிகாமா ளிகையாரூர் நின்மலா வென்று
பகாவாதுன் போடும் பறத்து.

(எஎ)

பாவையூர் தேவர் பரவும் புனிதா
நறவையார் கொன்றையணி நாதா - வறவை
யடையார் புரஞ்செற்ற வண்ணொறென் னொறி
புடையா யெனையா னுவத்து.

(எஅ)

உவந்தால முண்டமர ரூர்புரந்த நம்பா
தவந்தானஞ் சற்றேனுஞ் சாதேன் - சிவந்தால
மனையமன றேன்றி லறியேனா ரூரச்சே
உளனையனறி வேறுதுணை யொன்று.

(எசு)

ஒன்றுபுகல் வேனன் னுணர்நெஞ்சே நீயுனக்கு
நன்று புரிதற்கு நாடினால - வன்றிறன்மா
லெறுடையா னொற்றியூ மெமமான்றன் சென்னிமிசை
யாறுடையான் சீனாயே யாய்.

(அ௦)

ஆடரவக் கண்கணிக்கா லையா பிறையோடு
சூடரவச் செஞ்சடையாய் தொண்டாசீர் - பாடரவ
மோவாத திருவாரூ ருத்தமா நாயேனைக
காவாமை நன்றோ கழறு.

(அக)

கழல்பணியக் கல்லா கருதுபுகழ் சொல்லார்
விழலுக் கிறைத்தே விளிவாரா - குழன்மொழியாள

வெண்பாவந்தாதி.

௩௭

வாமத்தான் றிங்கள் வளர்சடையான் பொன்னிதழித்
தாமத்தா னெற்றிநகர் சார்ந்து.

(௮௨)

துன்பமெலா நீத்தோஞ் சுடுகோ யறத்துறந்தோ
மின்பமெலா மெய்த வினித்தடையெ - னன்ப
ருளத்தான்மென் னாருர்வா மும்பர்பிரா னஞ்சார்
களத்தான் புகழ்நாக் கலந்து.

(௮௩)

கரத்தி லபய வரதங் கலந்தாய்
சிரத்திற் சிரமலை சேர்த்தாய் - வரத்தை
யருளாயஞ் சேலென் றடியேனுக் கென்னோ
தெருளாளா வொற்றியர சே.

(௮௪)

சேலேந்தி னுன்றியத் தீத்த பழிதீர
வேலேந்தி னானே விதித்தவழற - பாலவிழிப்
பித்தன் கமலைப் பிரானெதனாற் றீர்ப்பாளோ
பத்தம் கருளாப் பழி.

(௮௫)

பழியஞ்சி யென்றொருபேர் பண்கொண்டா யன்டர்
வழியஞ்சி யஞ்சிக்கால் வைத்துக - குழியஞ்சி
யாழ்ப் புரிந்துபழிக் கஞ்சா னெனும்பழியின்
மூழ்கலொற்றி யாய்முறையா மோ.

(௮௬)

மோலிமுடி சூடி முறைநிறுவி னாயசாய்
நீலி யிடத்துவைத்த நின்மலா - சூலி
திருமுன் முறையீடுன் செஞ்செவியே லாமை
தருமமோ வாருரத் தா.

(௮௭)

௩௮ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

தாங்குமிமி லேரூச் சரமாத் துவசமா
வீங்கு முலையையா வெம்பணியிற் - றாங்கு
மொருவனைக்கொ ளொற்றி யுடையாய்நா யேனை
மருவடிமை யாகக்கொள்ளு வாப்.

(அஅ)

வாரார் கயிலை மலையோ மறைமுடியோ
வேராபூங் கோயிலோ வெள்ளமோ - சீராநாத்
தம்பிரான் கங்கைச் சடைநூன்பூங் கொன்றையணி
பெம்பிரான் வாழு மிடங்

(அசு)

இட-ங்காவல் பூண்டநூக் கெந்தாய்நின் சென்னி
மடங்காத காதலொடு வைஞர் - தடங்கொங்கை
மின்னையொ டுதெல்லேன் விளங்கொற்றி யூரம்பா
பின்னே தென்ககருள்வாய் பேசு.

(சு0)

பேசேனீ நன்றிப்பிறதெய்வ முண்டென்று
கூசே னினையென்றுங் கும்பிடுவே - னேசேன்
பலியேற்றா யென்றாரூர்ப பண்ணவா ரேயா
னலிவோட் டிவதெந்த நாள.

(சு௧)

நாளே வினையே நமனே நவக்கோளே
கோளே புரியவெனைக கூடனமின் - றாளே
யெனக் களித்தா னொற்றியூ ரெம்பிரா னென்புன்
மனக்குளிருப் பானென்றும வந்து.

(சு2)

வந்தேன் றிருமுன் மகிழ்ந்துபணிந் தேனமுதே
செந்தேனே கறகண்டே சீனியே - நொந்தேனைக

வெண்பாவந்தாதி.

௩௬

காவென்றே னாருர்முக கண்ணு வருளாது
போவென்ற லன்றே புகழ்.

(௯௩)

புகழ்ச்சிவிருப பில்லா புவனத்தில் யாரே
யிகழ்ச்சிவிருப் புள்ளா ரெவனோ - புகழ்ச்சி
விருமபினையே லெற்கா விமலாதென் னொறிக
கருமபினேரோ சொல்லாஸ்தா கா.

(௯௪)

பாகங் கலந்தமலைப் பாவையாய் பாவையமா
மோகங் கலந்தமுழு மூடனேன - றேகங்
கலந்தபிணி நின்னருண்முன் காண்முன்றுய யன்றோ
நலந்தழையு மாருரண் னு.

(௯௫)

அண்ணாதென் னொறியூ ராண்டவா செந்தமிழார்
பண்ணா கவிபாடிப் பாவலாக - ணண்ண
விரககிலைதா பேசாதொன் றீயா திருந்தார்
புரக்குடவள்ளற் கீதொருபண் போ

(௯௬)

போதன் பணிபாதன் புண்ணியன் நெனகமலை
நாதன் திருநாவ னாவலாகுத் - தூதன்
கலங்குமெளி பேற்கருளாக காரணமென் னாதோ
துலங்கு மருளைச் சுமந்தா.

(௯௭)

சுமந்தா யருளைச் சுடுரோய் தொலைக்காய்
கமந்தா னிதுவோ கழறாய் - நமன்றா
னுருளவுதைத தாயொற்றி யூரா யுலக
மருளவதெங் குக்கொட்டு வாய்.

(௯௮)

சு0 திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

வாயாரப் பாடி மனநெகிழ்ச் சிந்தித்து
நோயாலங் தோவின்னு நோவேனோ - தியானாப்
பாடிப் பரிசுபெறும் பாவியோ யான்மன்றத்
தாடிமகி முங்கமலை யாய். (சு00)

ஆய்தவன்பர் கூடிக்கூத் தாடிப்பே ரானந்தத்
தோயந்துமகி ப்ொற்றியூர்த் தொன்னகரில் - வாய்த்பர
னாதபுகழ் பாடு மறிஞரில்லத் தோறுமென்றுஞ்
சோந்து மகிமுந் திரு. (சு00)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருக்கமலை யொடுமொற்றித் திருநகர்வா
முருட்செல்வத் தியாகே சன்றொண்
டருக்கமலை யிரந்தளித்தோ னருக்கமலை
யணிவேணி யண்ணன் மீதே
இருக்கமலைச் சிரகிரிவாழ் தியாகரா
சுக்கவிரு நெம்ம னோர்தம்
வருக்கமலை வறவன்பின் முதற்பாவத்
தாடியொன்று வகுத்தான் மன்னோ.

வெண்பாவந்தாதி.

சுக

ஆரூரி னெடுமொற்றித் திருநகரிற்
புற்றிடங்கொண் டமர்ந்தே யாழித்
தேருருந் தியாகேச னிருந்தாடு
செயற்கேதுத் தெரியி னிர்த
ஏருரும் புகழ்த்தியாக ராசநா
வலனன்பி னியம்பு செபபற்
சேருரு மினறுதியை முனமறிந்த
மகிழ்வென்று செபப லாமா ல.

திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி
வெண்பாவந்தாதி.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிறுமலை.

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை

காப்பு.

சீர்பூத்த வாருந் தியாகேச நேத்துநிக
நாகூத்த வின்சொன்னியருளு - மோபூத்த
வைகரநால் வாழ்முககண் ணாத்தருளி யன்பாரு
மங்களைஞ்செப தெயவ மருந்து.

சம்பாசாரியர்.

திப்பிணி தீரக்குஞ் சிரபுரத்து வாழ்மருந்து
வாபரசென் னுமபோகொண் மாமருந்து - பாயவிழி
மாசகலப பாடுநா வன்மருந்து மாணிகக
வாசகட்போ பூண்ட மருந்து.

நூல்.

திங்களணி வேணித் தியாகேச னென்னும்பேர்
தங்கப் புனைந்த தனிமருந்து - துங்கத்
திருவந் தருமருந்து செய்யமறைச் சென்னி
மருவுமருந் தாரூர் மருந்து.

சுச திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை

கொன்றையணிந்த குணமருந்தன் பர்க்கென்று
நன்று மகிழ்ந்துபுரி நன்மருந்து - குன்றாத
காட்சியடி யேற்கருளுங் கண்மருந்து கல்வியான்
மாட்சிபெறு மாருந் மருந்து.

(உ)

மால்பிரமன் காணாத மாமருந்து தற்புகழு
தூல்பலவாய்ந் தோரபிறவி ரோயமருந்து - காலற்காயந்
தெள்ளாத லில்லா வெழின்மருந் தேற்றவாககு
வள்ளலா மாருந் மருந்து.

(ங)

தேவர்க் கரிய திருமருந்து தென்றமிழான்
மூவா பரவு முதன்மருந்து - காவா
கரமருந்தென் கண்ணோப் கரக்குமருந் தென்றும்
வரமருந்தா மாருந் மருந்து.

(ச)

நீறு புனைந்த நிமலமருந் தோவாது
நாறுகுழல் பால்வைத்த நன்மருந்து - வேறுதுணை
யிலலாப் பெரிய வெழின்மருந்தெல் லாஞ்செயய
வல்லதா மாருந் மருந்து.

(ரு)

மாலேற்றிற் காட்சிதரு மாமருந்து செங்கையில
வேலேற்ற கான்முனையின் மெய்மருந்து - காலேற்ற
சென்னியா ரேத்துந் திருமருந்தெல் லாரோய்க்கும்
வன்னியா மாருந் மருந்து.

(சு)

பெண்ணையிடப் பாற்கொள் பெருமருந்து தன்வயிற்றின்
பெண்ணைவைத்த வேற்றில் வருமருந்து - கண்ணை

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை. சஞ்

யகழ்ந்தவன்பர் சண்ட வருமருந்தெல் லோரு
மகிழ்ந்துகொளு மாளு மருந்து. (௭)

ஆவணங் காட்டி யடிமை கொளுமருந்து
கோவணங்கள் ளத்திற் கொளுமருந்து - தாவாக
கதியடியாக கீத்து களிக்கு மருந்து
மதிமுடித்த வாளு மருந்து. (௮)

அன்பாதுயர் காண வருமருந்து தாள்பணியா
வன்ப்துயர் மாற்ற மருந்துபே - ரின்பம
பயக்குமருந் தோர்நால்வா பாடுமருந் தென்னுண்
மயக்கறுத்த வாளு மருந்து. (௯)

வெள்ள முடித்தசடை மெய்மருந்து நாயடியே
னுள்ளப்பூங் கோயி லுறைமருந்து - களா
மிருவா வுளத்தாக் கினிகுமருந் தின்னன்
மருவாத வாளு மருந்து. (௧௦)

காமனைக காய்ந்ததுதற் கண்மருந்து கூடலிலே
மாமனைய வந்து வழக்குரைத்த - தேமருந்து
கன்னியோர பாகங் கலந்தமருந் தங்கையிலே
வன்னிவைத்த வாளு மருந்து. (௧௧)

மான்மழு வங்கையிசை வைத்த தனிமருந்து
தேனமாபூங் கொன்றைத் திருமருந்து - கானமாந்த
வேட்டுவனா ருட்னே மிசைந்தமருந் தென்பிறவி
வாட்டுமருந் தாளு மருந்து. (௧௨)

சகா திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

சுந்தரத்து நீலங் கலந்தமருந் தின்கவிசொல்
 சுந்தரர்க்குக் கண்ணோப் தொலைத்தமருந் - திந்துமுடி
 பார்த்தமருந் தம்பலத்தி லாடுமருந் தோயாது
 வார்த்தபுகழ் மாரூர் மருந்து (க௭)

கண்டக் கறைமருந்து காண்மலர்சேர் மாணிக்காத்
 தண்டதரற் காய்ந்த தனிமருந்து - துண்டப்
 பிறையணிந்த சென்னிப் பெருமருந்து தூய
 மறைபுகழ் மாரூர் மருந்து. (க௮)

வெம்பணியிற் றுஞ்சும் விடைமருந்து மெய்யடியார்
 நம்ப வருள்புரியு நன்மருந்து - கம்பக
 களிறுரித்த கைமருந்து காமன்றே ராய
 வளிதவழு மாரூர் மருந்து. (க௯)

அப்பர்குடர் நோய்தீர்த் தருண்மருந்து பாண்டியன்மெய்
 வெப்பொடுகூ னுந்தீர்த்த மெய்மருந்து - துப்பினையே
 யொத்த சடிவமருந் தும்பர் தொழுமருந்து
 மத்தமுடி யாரூர் மருந்து. (க௭)

என்பைப்பெண் ணுச்செ யெழின்மருந்து சுந்தரர்மெய்த்
 துன்பைத் தவிர்த்தருளுந் தூயமருந் - தன்பை
 யிழுவார் பிறப்பறுக்கு மின்மருந்திற் றோறு
 மழவார்தென் னாரூர் மருந்து. (க௭)

விண்மணியைக் கண்ணுக்கொண் மெய்மருந்து நாயடியேன்
 கண்மணிக்கு முன்னொளியைக் காட்டுமருந் - தெண்ணுமணி

திருவாரூர் மருந்துவெண்பாமாலை.   ௪௭

கண்டனென வண்டர் கரைமருந்து சோலைதொறும்
வண்டமாதென் னாரூர் மருந்து.   (௧௮)

தாமரையோன் சென்னி தடித்தமருந் தென்பிறவி
நாமலைய வோட்டு நலமருந்து - தேமலைத்த
பூவடியென் சென்னி பொருத்துமருந் தேகம்ப
மாவடிவா ழாரூர் மருந்து.   (௧௯)

கண்கமந்த நெற்றிக கவிண்மருந்து வந்திகா
மண்கமந்து பிட்டுண்ட மாருந்து - பண்கமந்த
சாமம் பரவுத் தனிமருந்து வெப்பரசி
வாமஞ்சா ராரூர் மருந்து.   (௨௦)

பாம்பும் புலியும் பணிமருந்து பாண்டியபுய
வேம்பணிய றாங்கும வியன்மருந்து - காம்பணிய
தோண்மா தொருபாகத் தோயமருந்து கண்ணுப
வாண்மாத ராரூர் மருந்து.   (௨௧)

இத்திரன் போற்று மெழினமருந்தி ரெண்கலைசோ
சத்திரனைத் தேயத்த தனிமருந்து - மத்திரமா
மஞ்செழுத்துள் வாருக கருண்மருந்து வாழ்பவாகா
வஞ்சமகற் றாரூர் மருந்து.   (௨௨)

தாரணிந்த கொன்றைச் சடைமருந்து வாமத்து
வாரணிந்த மென்முலைபாள் வாழுமருந் - தேரணித்த
வேதமுடி வைகும் வியன்மருந்து வென்றசீ
மாதவர்வா ழாரூர் மருந்து.   (௨௩)

சுஅ திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

பைவைத்த பாப்புப் பணிமருந்து பாணருக்காத்
தெய்வக் கவியெழுது சீர்மருந்து - நைவன்பர்
கெய்தப் பொருந்தா வியன்மருந்து கந்தரத்து
மைவைத்த வாரூர் மருந்து. (உச)

வேளைப் பொடித்த விழிமருந்து வெற்பெடுத்தான்
றேளை நெரித்த சுடர்மருந்து - தானைப்
பரவும'டி யா துன்பம் பாற்று மருந்து
வரமருளு மாருர் மருந்து. (உரு)

சூலப் படைசுமத்த தொன்மருந்து பாகத்தி
லேலக் குழலியம் ரின்மருந்து - கோலத்
திருப்பதத்தின் மால்விழ்சோ சோமருந்து வன்றி
மரு'பணித்த வாரூர் மருந்து (உசு)

உழுவை யுரினய யுடுத்த மருந்து
வழுவைபுரி போர்த்த மருந்து - கழுவிற்
கொடியரை யேற்று குணமருந்து செத்தேன்
வடியிதழி யாருா மருந்து. (உஎ)

தேமா நிழலிற் சிறந்த திருமருந்து
பூமாதா போற்றும் புகழ்மருந்து - கோமான்
முசுசுந்தன் கண்ட முதன்மருந்தங் கையில்
வசுவேந்து மாருர் மருந்து. (உஅ)

கள்ளார்த்த வாத்திய ௨ காத்தமருந் தன்பாக்கு
வெள்ளானை யீந்த வியன்மருந்து - நள்ளார்.

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலே   ௪௧

புரமெரித்த மூர்ப் புகழ்மருந்தி யாரும்
வரமுகக்கு மாரூர் மருந்து.   (௨௯)

தற்றூர் புகழும் கவின்மருந்து காழியர்க்குப்
பொற்றாளந் தத்த பொருவின்மருந் - தற்றூர்க்
கிருந்தியாய்க் காககு மியன்மருந்து சார்ந்தோ
மருளகற்று மாரூர் மருந்து.   (௩௦)

சேற்கொடியன் சூரலடி சேர்மருந்து புற்பறழைப்
பாற்கடலகூ யுண்ணப பணித்தமருந் - தேற்க
துளையர்குலப் டெண்வேட்ட நோன்மருந்து கூடல்
வளையல்விற்ற வாரூர் மருந்து.   (௩௧)

தேசம் புகழும் திருமருந்து தேங்கொன்றை
வாசம் பொல்வேணி மாமருந்து - பாச
மகழடியா ருள்ளத் தமருருந் தொற்றி
மகிழடிவா ழாரூர் மருந்து.   (௩௨)

மண்ணெடுவிண் கீண்மி வளர்மருந்து வான்கவிஞ
ரெண்ணுஞ்செந் நாவிருககு மின்மருந்து - பண்ணே
டிசைபாடித் தெவ்வேட்டி மின்பமருந் தாரும்
வசைபாடா வாரூர் மருந்து.   (௩௩)

சேந்தன் றவிட்டமுதுண் சீர்மருந்து பூஞ்செல்வி
கார்தனுக் காழித்த காமாமருந் - தேந்து
கொடியில விடைவைத்த கோமருந்து கம்போர்
மடியடையா வாரூர் மருந்து.   (௩௪)

௩௦ திருவாரூர்-மருந்து வெண்பா,மலை.

பெற்றமுவர் தேறும் பெரியமருந் தெக்கலையு
முற்றவுணர் தோருணரு முன்மருந்து - நற்றவத்தோர்
சூழ்மருந் தோரிரண்டு தூயசெல்வ நல்குமினனா
வாழ்ந்தென் னாரூர் மருந்து. (௩௩)

வேதப் பரியுகைத்த மெய்மருந்து வேகவதி
பாதமலா நாதப் படர்ந்தமருந் - தோத
வுலவாப் புகழ்மருந் துத்தமாககுத் தீய
மலமாற்று மாநா மருந்து. (௩௪)

மாயப் பகழிகொண்ட மாமருந்து வஞ்சர்புரந்
தீயக குறுமுறுவல செய்மருந்து - தூயகதி
நல்கு மருமருந்து நாடும் பெருஞ்செலவ
மல்குந்தென் னாரூர் மருந்து. (௩௫)

கண்ணுக கினிய கவினமருந்து காமர்மலைப்
பெண்ணுக் குயிராம் பெருமருந்து - விண்ணமராக்
காவி யுதவுமருந் தால மயின்மருந்து
வாவிசூ ழாரூர் மருந்து. (௩௬)

வீதி விடங்கனெனு மெய்மருந்து தூதாகிப்
பாதமலர் நோவப படர்ந்தமருந் - தோதி
யுணர்ந்தா ரறிந்தமருந் தும்பரெலாம் வாழ்க்தி
வணங்குந்தென் னாரூர் மருந்து. (௩௭)

தேவி மகிழத் திருநடனஞ் செய்மருந்து
பாவியேன் கண்ணோயைப் பாற்றாமருந் - தோவி

திருவாரூர் மருத்து வெண்பா மாலை.

ருக

லருளே திருமேனி யாக்கொண் மருந்து
மருளேயா வாரூர் மருந்து.

(ச௦)

வானும் புவியும் வணங்குமருந் தன்பாக்குத்
தேனும்பா லும்போன்ற சீர்மருந்து - கூனுங்
குருடும் தவிர்மருந்து குத்தரமான் கொங்கை
வருடிக் கை யாரூர் மருந்து.

(சக)

வரத்தையடி யார்க்கருளும் வான்மருந் தங்கி
கரத்தைத் தடிமருந்து காவற் - புரத்திற்
றயித்தியரைச் சாடும் தனிமருந்து வேளூர்
வயித்தியனா மாளூர் மருந்து.

(ச௨)

எய்யாப் புகழ்மருந் தேத்தித் தொழுமடியா
ரையா தருள்புரியு நன்மருந்து - வெய்ய
ரடைய வரியுருந் தற்றூக கினிய
மடையருளு மாளூர் மருந்து.

(ச௩)

இரந்தமலை வன்றொண்டர்க கிட்ட மருந்து
பரந்தமலைப் பாவமுலைப் பாலேச் - சுரந்தன்பிற்
காழிமழ வுக்கருத்தக் கண்டமருந் தண்டரெலாம்
வாழியவென் னாரூர் மருந்து.

(ச௪)

வீழி மிழலையிடை மேவியவா கீசருக்குங்
காழியாகோ னுக்கும்பொற் காசளித்த - பாழிமருந்
தும்ப ரமுதுணர்ஞ் சுண்மருந்து பூஞ்சோலை
வம்புசெறி யாரூர் மருந்து.

(ச௬)

௩௨ திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

மன்னுங் கயிலை மலைமருந்து வான்மதிய
மின்னுஞ் சடைமுடியில் வேய்மருந்து - முன்னுந்
தனையிரந்தோர்க் கீயுந் தனிமருந் தன்பா
மனையிரந்த வாரூர் மருந்து.

(சுக)

ஏடாற் றெதிரேற்று மின்மருந்து தன்னையென்று
நாடார் துயாநாடா நன்மருந்து - பிடார்
தலைவனைத்துத் தாடகைகைத் தார்கொண் மருந்து
மலைவனைத்த வாரூர் மருந்து.

(சுஎ)

ததிவிரவு சோறு தருமருந்தப் பர்க்கு
விதிமுடியைக கொப்மருந்து மேலா - நதிமுடியிற்
றாங்குமருந் தொண்கலத்திற் றுபதமின் னாபிச்சை
வாங்குமருந் தாரூர் மருந்து.

(சுஅ)

தைப்பூச மாடத் தகுமென் றருண்மருந்து
மெப்ப்பூச நீற்று வியன்மருந்து - கைப்போதில்
மானேந் தியமருந்து மாமதப்பெப் பூம்பொழில்கள்
வானேந்து மாரூர் மருந்து.

(சுகு)

ஓடு கவாந்திளமை யோரன்பிக் கீந்தமருந்
தேடுகனல வேவா தியற்றுமருந் - தேடு
ரரிபரியாச் செய்மருந்து நாவலாபா டிஞ்சோ
வரிபுனைந்த வாரூர் மருந்து.

(டு௦)

கண்களிக்குங் காட்சிக் கவின்மருந்து காரியமப்
பெண்களிக்கும் பாகப் பெருமருந்து - விண்களிக்க

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை

(ருக)

வால மயின்றமருத் தம்பொன் னடியடைந்தார்
மாலகற்று மாரூர் மருந்து.

(ரு௮)

இருந்தாடி யின்பெவர்க்கு மீயு மருந்து
பொருந்தாளுா சுட்ட புகழ்சோ - மருந்துமலாத்
தாட்குறி யன்பா தலைகருளித் தன்றலையில்
வாட்குறிகொள ளாளுா மருந்து.

(ரு௯)

மண்முனிரு நான்குருவம் வாய்ந்த தனிமருந்து
கண்மூன் றுடைய கவிண்மருத் - தொணமாழை
செங்கலைச செய்மருந்து தேவர் தொழுமருந்து
மங்கலிலா வாளுா மருந்து.

(ரு௩)

குணறுசிலை யாகுகொள் குணமருந்து வேதனெடு
சனறுகுணி லாகுகொண்டோன காணாம - னின்றதுழ
லோங்கலா யோங்கி யொளிருமருத் தம்மைககு
மாங்கனில் காளுர் மருந்து.

(ரு௪)

பாசு பதவாளி பாரத்தற்கு நல்குமருத்
தேசல்லா னாய ரிசைக்குருகு - மாசின்மருத்
தின்னல டு யார்க்கிசையா வின்மருத்தின் பேயுருவாய்
மன்னுமருத் தாளுர் மருந்து.

(ரு௫)

புறறிடங் கொண்ட புகழ்மருந்தென் புன்பவநீர்
வற்றிடச் செய்த வளமருந்து - கற்றாப்
புரந்த கணைமருந்து பொன்குளத்திற் கொள்ள
வரந்தந்த வாளுர் மருந்து.

(ரு௬)

இச திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமலை.

நம்பினே னாக்கை நழுவவிடா நன்மருந்து
வெம்பினேன் வெவ்வேயை வீட்டுமருந் - தெம்பிரா
னென்னப்பூங் கோயி லிருக்குமருந் தோரைந்து
வன்னத்தென் னாரூர் மருந்து. (ரு௭)

மதிசேர் சடைமருந்து வன்றொண்ட னாககுப்
பொதுசோறு தந்த புகழ்சேர் - நிதிமருந்து
நானைப்போ வாகாண நந்திவிலக் குடிமருந்து
வானைச்செய் யாரூர் மருந்து. (ரு௮)

புகதன் றலையிலிடி வீழ்ப புரிமருந்து
முததனென வேத மொழிமருந்து - சித்தனாய்க்
கலலானே தின்னக் கரும்பு தருமருந்து
மலலார்தென் னாரூர் மருந்து. (ரு௯)

தூசொலிக்குங் கன்மோதுந் தொண்டர்தலை தாங்குமருந்
தேசொலிகே ளாச்செவிகொ ளின்பமருந் - தாசை
யுதித்தமருந் தண்டங்கீண் டோங்கு மருந்து
வடித்தவிரந்த வாரூர் மருந்து. (௯௦)

பன்றிபுவி கீண்டறியாப் பாத மலர்மருந்
தொன்றியொன்றா விற்பெற் குதவுமருந் - சென்று
மழியாப புகழ்மருந் தன்பொலாஞ் சென்னல
வழிதேற்று மாரூர் மருந்து. (௯௧)

அப்புகி யார்சேயை யண்ணுவிடந் தீர்த்தமருந்
தொப்போ துறர்ன்ற லூப்பூச - ஈப்பின்றிச்

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலே. ௫௫

செய்தமனக் கோயில்குடி சேர்மருந்து செங்கையிலே
வையமர்கு லாரூர் மருந்து. (௬௨)

இன்பமழ வன்புதல்வி யெப்துரோய் தீர்த்தமருந்
தன்பர் பனியா லடைந்தகொடுந் - துன்பகலப
பண்ணு மருமருந்து பாவிபேன் கண்மாசு
மண்ணுமருந் தாரூர் மருந்து. (௬௩)

நாசனென வோர்மொழிப்பே ரெய்து மருமருந்து
வாசமலர்க கொன்றை வனைந்தமருந் - தாசில்
குருமருந் தின்பங் கொடுக்குமருந் தொண்சீர்
மருமருந் தாரூர் மருந்து. (௬௪)

தாயிரங்கா யென்னத் தகுமருந்து சம்பந்தர்க்
காயிரஞ் செம்பொ னருண்மருந்து - நோயோ
டிருந்து வருந்துவர்முன் நெய்தியடையே தீர்க்கு
மருந்துதிரு வாரூர் மருந்து. (௬௫)

குவிகைசிரங் கொண்டடியார் கூத்தாட முத்துச்
சிவிகை கவிகைதிருச் சின்னம் - புவிபுகழ்
வாளுடைய பிள்ளையாக கன்றருளிச் செய்மருந்தொண்
வாளுடைய வாரூர் மருந்து. (௬௬)

விற்கொண் டடித்த விசயம் கருண்மருந்து
கற்கொண்ட சாக்கியனா கண்டமருந் - தற்கொள்
களமருந்து சோழன் கவினரம் பூண்ட
வளமருந் தாரூர் மருந்து. (௬௭)

சென் திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை

கமரிற்கை தோற்றிக் கழுத்தரிகை பற்றித்
த்மராய்த் தடுத்துவிடேற சத்த - மமர
வெழுப்பிவிடைக காட்சியன்பாக கீந்தமருந் தென்றும்
வழுத்தவிராத வாரூர் மருந்து. (சுஅ)

கற்புணையாற சொறகோன் கடலேறச் செய்மருந்து
மற்புணைபு தத்தான் மலைபோன்ற - நெற்குவையை
வீடுமறு கெங்குநிறை வித்தமருந் தொண்செரி
மாடுபுனை யாரூர் மருந்து. (சுஆ)

வீயாச் சிரகிரியின் மேயசெட்டிப் பெண்ணுக்கு
மாயாத் தயில மருந்தேந்தித் - தாயாய்வந்
தனபாட் மருத்துவஞ்செ யான்மருந் தொண்கடலசூழ்
மன்பாரசொ லாரூர் மருந்து. (எ0)

சன்றிழந்த வாவிர்க்கங் கண்டுதே றுந்ந்தசேய்க்
கன்றுயிர தத்தமருந் தாரூராக - கொன்று
மருச்சனைபாட் டென்ற வருமருந்து சோலை
மருச்செறிதென் னாரூர் மருந்து. (எக)

காலன்சன றுகக் கறக்கும் பசுவாகி
பேல வுலாய வெழின்மருந்து - சால
விறுகு மனத்தேற் கிரங்குமருந் தந்தேர்
மறுகுதிக ழாரூர் மருந்து. (எஉ)

கலத்திற் படைத்த கறிமீண்டு சேயாய்
நலத்தின்வரச் செய்மருந்து நந்தன் - குலத்தி

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை. ௩௭

லுயர்மறையோ னுப்த்தா னுறச்செய் மருந்து
மயாவகற்று மாநூர் மருந்து. (௭௩)

காட்டமறைக காட்டிற் கதவுதிறக் கும்மருந்து
மீட்டக் கதவடைக்கு மெய்ம்மருந்து - வேட்ட
வதிபத்தா பொன்மீன்பெற் றுண்டமருந் தன் பா
வதியுற்ற வாநூ மருந்து. (௭௪)

பொய்யா மருந்து புனல்கு டியமருந்து
மெய்யாக கொளியாய் மிளிர்மருந்து - ரையா
வுளத்தாக கிருளா யொளிக்குமருந் தின்ப
வளத்தாலா ராநூ மருந்து. (௭௫)

அண்டி வணங்கா வமணாகுரு டாபோட-த்
தண்டியடி கட்கிருகண் டந்தமருந் - துண்டிவிரா
நஞ்சமுதா நாவரசா நன்சருத்தச் செய்மருந்து
மஞ்சதிக ழாநூ மருந்து. (௭௬)

சொல்லரசை மாவேழஞ் சூழ்ந்துவணங் கிச்சமணர்க்
கொலலத் திருபடி குணமருந்து - பலவவனைச்
சைவக் கரையேற்று தண்மருந்தன் பர்க்குமல
மைவிலககு மாநூ மருந்து. (௭௭)

நீற்றறைவா கீசருக்கு நீர்வாவி யாயினந்தென்
காற்றற யமுத கலைமதியாய்த் - தோற்றிச்
சுகஞ்செய்யச் செய்மருந்து தொன்மறையோர் கூடி
மகஞ்செய்யு மாநூர் மருந்து. (௭௮)

௩௮ திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

திருக்கயிலைக் காட்சிதரி சிக்கக்கை கான்மார்
புருக்கலையச் சென்றவப்பர்க் குந்தத் - திருக்காட்சி
யையாற் றருளுமருந் தங்களத்தில வெப்பகடு
யையாற்று மாரூர் மருந்து. (௭௯)

தந்தைக் கொலைசிவ தர்மமாச் சேய்ஞலூர்
வந்தபிள்ளை யார்க்கருளு மாமருந்து - சுந்தரர்முன்
ஹற்றினிலிட் பிக்குளத்தி லாய்ந்தெடுத்த பொன்சேயான்
மாற்றுனாத்த வாருர் மருந்து. (௮௦)

சேரர் பெரு மானார் செய்மழும் மணிக்கோவை
யேரமையக கேட்டமருந் தேயர்கோன் - சீர்வயிற்றுச்
சுலைம்பி போய்த்தீர்க்கச் சொன்மருந்து செங்கழுநீர்
மலைபுனை யாரூர் மருந்து. (௮௧)

சோத்தி மதுனாயிற்கை தேய்த்ததிருத் தொண்டரா
மூத்திக் கரசளித்த முன்மருந்து - பூர்த்திநயி
நந்திரீ ரால்விளக்கு நன்கெரிக்கச் செயமருந்து
வந்துவிண்கு மாரூர் மருந்து. (௮௨)

மாமணத்தின் மானக்கஞ் சாறனார் மாமகளார்
பூமணக்குங் கூந்தனம் பூணூலாக - காமென்
றரிந்து வளர் வித்த வருமருந்து நாகம்
வரிந்தவரை யாரூர் மருந்து. (௮௩)

அன்புருவாங் காரைக்கா லம்மைதிரு வந்தாதி
யின்புறக் கேட்ட மருந் தேர்முரு - கன்பூண்டி

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை. ௫௯

பிற்கவர்த பொன்னம்பி பேத்தத் தருமருந்து
மற்கலந்த வாரூர் மருந்து. (௮௪)

உதியப்பிரான் வன்றொண்ட ரோடையா நேக
நிவினகி மேற்புறத்தி னண்ணி - வதியுதவ
வாற்றுமருத் தொண்மன்றத் தாடுமருந் தென்ஊலை
மாற்றுமருத் தாரூர் மருந்து. (௮௫)

தாவி கொடுத்தெதிரோ சாரூங் கிலியத்தை
மேலக கொடுத்தாப மிட்டுவந்த - நூலணிந்த
மார்பனாயிற் சென்றுண்க மாவென்ற நனமருந்து
வாடிகழா ராரூர் மருந்து. (௮௬)

கழுத்திற் கயிறு கலையூர் பூண்டன்
நிழுத்தபினோ நின்றமருந் தியாரும் - வழுததக
குருத்தடியில் வாதவூர்க கோமானை யாண்ட
மருந்துதிரு வாரூர் மருந்து. (௮௭)

ஆரூர்ப் பிறந்தார்க ளாருமி நந்திருஞ்
சீரூர் கணங்களெனச் செப்புமருந் - தேனரு
மாண்பனை காய்க்க வருளுமருந் தாரூர்சோ
மாண்பகலா வாரூர் மருந்து. (௮௮)

வேனில்வெப பத்தவிர வெள்ளியமுத் தின்பத்தா
மேனிழற்ற வேணுபுர வேந்தர்க்குத் - தானளித்த
தண்மருந்து சங்கத் தமிழ்ப்புலவ ரோடாய்ந்த
வண்மருந் தாரூர் மருந்து. (௮௯)

சூ0 திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமலை.

நாகைக்கா ரோணத்தி னுவலூர் நம்பிக்கு
வாகைப் புரவிமணி மாலேமுத - லோகையொடு
தந்த மருந்தினோசை சாராமாறா முன்பசித்து
வந்தமருந் தாரூர் மருந்து.

(சூ0)

இத்தனம் தாங்கி யெழின்மதுரை மாமறுகில
வந்து விலைபகார்த மாமருந்து - சந்தமலி
போதல் தருமருந்து பூவணத்திற் சென்றிரத
வாதஞ்செ யாரூர் மருந்து.

(சூ1)

ஆறு சுவையமுத மன்பின முகமனெடு
நாறு குழறகெளரி நாகுட்ட - வீறுபெற
வுண்ட முதிடமருந் தொண்காளே யாயமழவா
மண்டமுத ராரூர் மருந்து.

(சூ2)

மலையத் துவசனபொன் மாலையோ டா -
வலையத்தி யோளோ முழைத்த - விலைமருந்
தட்டசித்தி மாத ரறுவாக கருண்மருந்து
மட்டவிழதா ராரூர் மருந்து.

(சூ3)

சிங்கத்தைச் சிமடனாய்ச் செற்றமருந் தண்டருட்
லங்கத்தைப் பூண்ட வரு மருந்து - திங்கொளி
கங்கை யணிமருந்து காமா மலையந்த
மங்கைசே ராரூர் மருந்து.

(சூ4)

மாமை திகழ்மருந்து மாலேத் துழாயணிந்த
வாமை முதுகோ டணிமருந்து - காமனுயி

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமலை.

சூக

ரன் றிரதி வேண்ட வருண்மருந்து வீதிதொறு
மன்றுதிக ழாநா மருந்து.

(சூரு)

மழுவா செறிபந்தா மாய்த்தகைம்மாப் பாசு
மொழுமா றருளுமருந் தின்பின - வழுவா
வலாசேச சிவகாமி யாண்டாபூவ கூடை
மலாசேர்தத வாநா மருந்து.

(சூசூ)

சிலத்தி யரசாயககோச் செவகண்ணு னென்று
நலந்திகழத தோன்றியனபு நண்ணி - வலத்திநு
வாகுதளி மேவி யமரு மருமருந்து
மாககவினு ராநா மருந்து.

(சூ௪)

நலம்பொய்யுந் சேராவிரா னனதுசொளப பாசு
சிலம்பொய்கேட் பிததருநின செலவ - வலம்பொய்கிநர்
னாவலாக கோண்பு லருநருந் தம்பொழிலவாப
மாவலா ராநா மருந்து

(சூ௮)

திருமருந் செட்டிவிடந் தீர்த்துயயச் செய்த
வருமருந்து வேணுபுரத தனபாக - கிருந்திநீத
தோடன கணாசேர வுருதுமருந் தம்பொனசெய
மா-மலி யாநா மருந்து.

(சூகூ)

திருமருந்து வேதச் சிரமருந்தா னுதத்
தருமருந்தென் கண்ணேப் தவிர்க்கு - மருமருந்து
தேமருந்து நேருந் தியாகேசு னென்னுமபோ
மாமருந் தாநா மருந்து.

(சூ௦௦)

ப ய ன்.

மருந்துமருத் தென்றுகவி மாலை புனைந்தேன்
வருந்துமெளி யேனின்னல் மாற்றி - யிருந்தன்
பெருமா புகழ்பாடும் பேராத செல்வம்
தருமாரு வாழ்தியாகேசன்.

(101)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாவிரம்.

திருந்துபுக ழாருத் தியாகேசன் றன்னை
மருந்துமருத் தென்றினிது வாழ்ததிப் - பொருத்துதி
சாற்றுந் தியாகரா சக்கவிஞர் கியாமெலலா
மாற்றிவந்தகம்பலியைரயான.

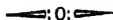
V.B. SUBRAHMANYASARMA

TAMIL-PAVITRA.

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தியாகேசன் திருவரவாழ்க.

உ
சிவமயம்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ.	க௦	நம்மா	நம்பா
கா	எ	வெய்ந்த	வெந்த
க௦	கடு	சூன்கண்	சூன்றுகண்
கடி	கசு	கைலா	கயிலா
உசு	கந.	வான்	வாள்
ந௦	சு	பணி	பிணி

